

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

TIDNING

för

KONST, SLÖJD OCH HUSHÅLLNING.

N:o 43. } Tryckt hos Gno. LÖWEGREN, Göteborg. { 1834
15 Nov.

Antik.

Ordet Antik är ett viktigt och allmänt antaget ord i det moderna konstspråket. Man säger Antiken, den sköna Antiken, för att dermed beteckna det, som vi känna af förträffligaste art och högsta värde bland aflägsna århundradens kostbara kvarlevor af stoder, basreliefs, medaljer, slipade stenar o. s. v. — I de Italienska samlingarna och Äfven i flera andra länders Konstkabinetter finnes ett ansenligt förråd af Antiker; men de, som Målarkonsten och Skulptärens hafva att uppvisa, äro utomordentligt få till antalet. Icke hvarje forntidsverk förtjens namn af antik: Apollo, den Mediceiska Venus, Torsen, Laokoon och Fåktaren hafva, från den stund de framgräfdes ur ruinerna, varit beundrade, och från generation till generation blifvit uttryckligen anbefallte till studium för målaren och bildthuggaren. De äro antiker i ordets vidsträcktaste bemärkelse.

Man säger och predikar oupphörligt för ynglingen, som brådskyndar till Italien för att begärligt söka talanger, hvilka der ej finnas, om man ej sjelf medhafver fröet till dem: "Skåda, granska, studera, kopiera antiken, och lät dig genomträngas af dess anda. Antiken är den upphöjdaste skönhetens mönster, detta sköna ideals modell, den högsta fullkomlighet, som de snillrike Grekerne kunde upphinna, och den

vi med ådelt nit måste i de a framskridande eftersträfva. Ja, tillägger man, den som aflägsnar sig från antiken, sätter konsten tillbaka." — Men är detta råd i alla afseenden riktigt och sundt? Den frågan har aldrig blifvit med allmänt Ja besvarad. Beklagligen tillåter ej rummet att här utveckla skälen till det Nej vi snarare skulle vilja gifva åt densamma. Derföre blott några ord till vägledning för den unga Artisten i denna villsamma labyrint.

Unge man, som uppoffrar dig åt de bildande Konsterna, studera flitigt Antiken; men den sanna, den klassiska antiken! Afteknå noga dess skönheter, och tillegna dig äfven de ringaste, de minst betydliga af dess former. Fästa dig vid denna Apollo: Hans hufvud är nog för ditt eftersinnande, och kanhända, sedan du i flera månader studerat det, du hittar en enda af de mångfaldiga upphöjda skönheter, hvaraf det öfverflödar. Huru mycket återstår dig icke än att tillegna dig. När du är färdig med denna figur, vänd dig då till ett annat mästerstycke, och förfar likaledes. Inom loppet af 2 till 3 år skall väl din portfölj ej svälla af dina arbeten; du har likväl arbetat — men långsamt, men säkert. Din känsla har vunnit den fina takt, som genast röjer konstnären ock kånvaren. Kanhända du också aldrig blir en Raphael; men du har ingen anledning att beklaga dig öfver ditt öde, om du kan, utan blygd, ställa dig bredvid Titiano.

Bästa sättet att härda stål.

De stålartiklar, såsom rakknifvar, knifvar, saxar m. fl. som förfärdigas på Engelska fabrikena, härdas vanligen från stödet, eller, med andra ord, gå ur smedens hand direkt till hårdarens. Minsta kemiska kunskap är tillräcklig att bevisa det

oriktiga i detta förfarande. Under smidet får eggjernet ett skal, som alldeles betäcker det, och som, ännu värre, är af olika tjocklek och hårdhet på olika ställen af bladet. Detta skal kan intet vatten genomtränga. Här af förklaras, hvarföre en rakknif är olika skarp på olika ställen af bladet, äfvensom hvarföre alla från samma fabrik ej äro lika i skärpa och förmögenhet att emottaga den. Denna olikhet faller genast i ögonen, om man noga betraktar bladet, ty de ställen, der hårdningen ej tagit, äro alltid blåagtigt fläckiga. — Om någon skulle undra deröfver, hvarföre Engelsmannen, så snäll att tillverka de skönaste och finaste stålarbeten, gifvit så liten uppmärksamhet åt sättet att bäst hårdna dem, så är sådant ganska ursäkligt, såsom endast ett prof på efterlåtenhet och bekymmerslöshet att ej vilja för kärnan vinna samma beröm, som för skalet. I sednare tider har detta likväl blifvit afhjulpet, och följande procedur följd: Ur smedens hand går knifven till sliparens; denne låter den gå öfver sliphjulet ett par hvarf, hvarigenom det så kallade hammarskdillet eller skalet afslipas, och sedan sker hårdningen med all möjlig förvel. Det är lätt berist, att stål i sådant tillstånd ordentligare blir glödhett i elden, och att indoppningen i vatten intet hinder möter för den åsystade verkningen. När här till lägges, att "den möjligaste lägsta hetta, hvarvid stål kan hårdas, är otvifvelagtigt den bästa," måste äfven derföre denna sista procedur vinna ett förtjent företräde framför den hithills brukliga och föga ändan älskliga.

—

**Ett Bläck till uppdragning af linier,
som kunna åter utplånas.**

Man bränner vinsten till aska eller tills den blir hvit, och tager der af till en hasselnöts storlek, lägger det i en skål vatten, hvilket man, efter fullbordad upplösning filtrerar, blandar deruti stött eller finrifven guld eller probeisten så mycket som behöfs, att deraf göra en saft eller bläck. Dra-

ger man nu linier dermed, som man vill utplåna igen, så tager man blott brödkrom och gnider dermed papperet. De försvinna elliandes, äfvensom hvad annat, som med sådant bläck blifvit skrifvet.

Att göra grumligt Brännvinklart.

Man finsiktar bokaska, inknyter den i en påse och hänger denne i kärlet, som förvarar det grumliga bränvinet.

Att koka Mock-Turtle-Soup.

Denna i England mycket berömda soppa, och af hvars beredande man hos oss gjort en hemlighet, tillagas på följande sätt: Man skollar ett kalfhufvud med skinnets, och tager bort dess bruskegriga delar, hvilka man skär i bitar af 2 tum i fyrkant. Dessa rensas och aftorkas väl i en handduk, samt läggas i en kastrull, med 4 kvarter spad, tillredt som följer: Tag 6 till 7 $\mathcal{L}$ oxkött, en kalfot, en fläskbog, en lök, 2 morötter, en rofva, en bundt selleri, några neglikor och pepparkorn, en bundt timian, litet citronskal och några få musklor. Detta allt lägger man i 2 stop vatten, och låter det lindrigt koka tills hälften är kvar. Sedan silar man det och slår det i kastrullen till ofvannämde kalfhufvudsbitar, med tillägg af litet mejtamsknopp, kyndel, timian, finhackad pettersilja, litet neglikor och muskottblomma, litet skarppeppar, purio, en finskuren schalottenlök, några få sönderskurne champinjoner, och 3 jungfrur Maderavin. Låt dessa lindrigt koka tills soppan inkokat till 2 kvarter. Värm då opp litet buljong eller köttespad, tillblanda litet mjöl, sjemna det med 2:ne äggulor, och sätt det öfver en lindrig eld tills det blir nära kokning; slå det då i soppan under stitig hispning, och låt det koka en timma. När det är gjordt, urkraummas och ditsläs saften af en half citron och en half pomerans, samt tillägges någon kokad körtmat. Sist serveras det hela varmt i terinen. Denna soppa är högst välsmakande och födande. Många värdera den högre än den äkta sköldpaddssoppan.

Komposition för Rakstriglar.

Tag ett uns finast tenn-oxyd, vanligen kalladt preparerad tennaska, och så mycket saturerad oxalic syrnapplösning, som behöfves att blanda det till en deg. Bstryk dermed strigeln, och mjukna upp med litet vatten, när den tockat. Den rakknif, som drages varsamt och behändigt på en sådan strigel, får en fin och skarp egg.